به یاد مرتضی پورصمدی، فیلم‌بردار پیش‌کسوت سینمای ایران که در ۷۰ سالگی درگذشت

تلخی‌های بی‌پایان

بهناز شیربانی: مرتضی پورصمدی فیلم‌بردار سینما و تلویزیون در ۷۰سالگی درگذشت. این فقط یک خبرساده نیست؛ چیزی نیست که با خواندنش فقط به یاد مرد آرام، صبور و خوش‌مشرب سینما بیفتیم و چشمانمان تر شود. سینما بزرگانش را یک‌یکی از دست می‌دهد و این غم کوچکی نیست. چهره‌هایی که هرکدام تأثیرشان در سینما چنان پررنگ است که حتی تصورکردن جای خالی آنها، دلت را می‌لرزاند. مرتضی پورصمدی به گفته همکارنش سر صحنه فیلم‌برداری از دنیا رفت؛ مرگی که حتما هر هنردوستی خواهانش است. کمتر کسی است که مرتضی پورصمدی را بشناسد و از علاقه و عشق او به سینما صحبت نکند. مردی که در طول سال‌ها تجربه‌گرایی را سرلوحه کارهایش قرار داد و هم‌زمان با آثاری که در کنار پیش‌کسوتان این عرصه تصویری کرد، دوش به دوش جوان‌ترهای سینما یا هنرجویان این رشته تجربه کسب کرد. پورصمدی هیچ‌گاه از تجربه‌کردن واهمه نداشت و با اشتیاق سراغ کارهای ناکرده می‌رفت. مرتضی پورصمدی را بیش از هر چیز با آثار مستندش می‌شناسیم. او در ابتدا فیلم‌برداری مستند را به شکل حرفه‌ای آغاز کرد. آثارکوتاه و مستندی که همواره با سربلندی و افتخار از آنها یاد می‌کرد؛ چراکه معتقد بود یکی از دلایل جذابیت سینمای مستند این است که حتی یکی از این تصاویر را نمی‌توان در سینمای داستانی دید. عکس‌های حرفه‌ای و کم‌نظیر او مهر تأیید دیگری بر توانایی مثال‌زدنی او در قاب‌بندی است. عکس‌هایی که در بسیاری از کشورها در معرض دید همگان قرار گرفت. «گیلانه»، «دایره‌زنگی»، «هیس! دخترها فریاد نمی‌زنند»، «هویت»، «روایت سه‌گانه»، «یک گزارش واقعی» و سریال‌هایی همچون «مزد ترس» و «مدار صفر درجه» با قاب‌بندی‌های زیبای او در خاطر مانده است. او به واسطه سال‌های فعالیت حرفه‌ای، جوایز مختلفی را در حوزه فیلم‌برداری به دست آورد که از آن جمله می‌توان به سیمرغ بلورین بهترین فیلم‌برداری از بیست‌وهفتمین جشنواره فجر، جایزه بهترین فیلم‌برداری از جشنواره‌های رشد، کودک، سینماحقیقت و... اشاره کرد. علیرضا برازنده مدیر فیلم‌برداری سینمای ایران درباره سال‌ها علاقه مرتضی پورصمدی به سینما به«شرق» گفت: «معمولا نام مرتضی پورصمدی را در فیلم‌ها و عکس‌های مستند می‌دیدیم. ذوق و علاقه او به کار مستند منحصربه‌فرد بود. علاقه زیاد او به عکاسی برایم حیرت‌انگیز بود. هیچ‌گاه تجربه کار کنار مرتضی پورصمدی عزیز را نداشتم، اما به‌عنوان استاد فیلم‌برداری درس‌های زیادی از او گرفتم. فکر می‌کنم تمامی اهالی سینما در این مورد هم‌نظر هستند که او علاوه بر کار حرفه‌ای، روح بسیار لطیفی داشت و مهربان بود. در برخورد با او معمولا ناملایمات زندگی را فراموش می‌کردیم و متأسفم که ناغافل او را از دست دادیم و از زمانی که خبر رفتن او را شنیدم همچنان برایم باورکردنی نیست». او ادامه داد: «مرتضی پورصمدی هنرمند منحصربه‌فردی بود که جای خالی‌اش برای سینمای ما سخت و تلخ است».

مراسم خاکسپاری مرتضی پورصمدی فیلم‌بردار پیش‌کسوت سینمای ایران و تلویزیون، امروز ۱۳ شهریور ساعت ۹:۳۰ از مقابل ساختمان شماره ۲ خانه سینما (خیابان وصال) برگزار می‌شود. پس از برگزاری مراسمی در ساختمان شماره ۲ خانه سینما، پیکر مرتضی پورصمدی به بهشت سکینه کرج و قطعه خانوادگی‌شان منتقل می‌شود.

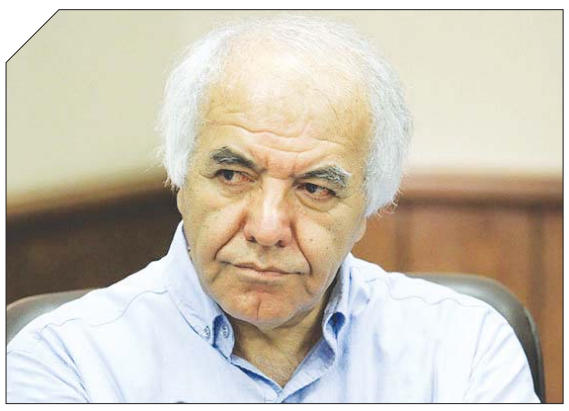

گزارش «شرق» از فیلم‌هایی که در ۲ سال گذشته به دلیل عرضه غیرقانونی اکران نشدند

داستانی پر از آب چشم

شرق: در روزهای همه‌گیری کرونا که هیچ پیش‌بینی دقیقی از زمان بازگشایی سالن‌های سینما وجود نداشت، تنها اکران آنلاین برخی فیلم‌های سینمایی، بسیاری را به صرافت انداخت تا فیلم‌هایشان را به‌گونه‌ای دیگر برای مخاطبان به نمایش بگذارند. اکران آنلاین «خروج» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا بسیاری را متوجه نقاط قوت و ضعف این طرح کرد. بعد از قاچاق گسترده فیلم «خروج»، کانون کارگردانان سینمای ایران دست‌به‌کار شد و در نامه‌ای خطاب به حسین انتظامی، رئیس سازمان سینمایی، قاچاق این فیلم سینمایی را محکوم کرد. در این نامه، بار دیگر بر لزوم توجه به قانون کپی‌رایت تأکید شد. کانون کارگردانان سینمای ایران ضمن محکوم‌کردن قاچاق این فیلم، خواستار برخورد جدی با سارقان، تکثیرکنندگان و همچنین فروشندگان غیرقانونی آثار سینمایی شد و تأکید کرد که متأسفانه هنوز کپی‌رایت و حق مالکیت آثار فرهنگی-هنری و به‌خصوص محصولات تصویری توسط نهادهای اجرائی و نظارتی چندان و به‌طور جدی به رسمیت شناخته نشده و با سارقان آثار و اموال صاحبان این آثار برخورد ضروری و سخت قانونی نمی‌شود. تا زمانی که شرایط این‌گونه باشد و ستاد صیانت از محصولات فرهنگی از حالت «فرمایشی» به «اجرائی» درنیاید، وضعیت همین خواهد بود و سرمایه‌های مادی و معنوی دست‌اندرکاران سینما به‌سادگی و به‌سرعت غارت خواهد شد. اکران آنلاین آثار سینمایی از ابتدا با موانعی روبه‌رو بود؛ از قاچاق و عرضه غیرقانونی فیلم‌ها در فاصله‌ای نزدیک به انتشار آنها گرفته تا بی‌میلی صاحبان آثار سینمای ایران برای انتشار فیلم‌ها در پلتفرم‌های عرضه فیلم، در شرایطی که تضمینی برای بازگشت سرمایه‌شان هم وجود ندارد. دست‌کم در سه سال گذشته اندک فیلم‌هایی به جریان اکران آنلاین پیوستند، اما این جریان آنچنان که پیش‌بینی می‌شد به موفقیت نرسید.

وقتی قانون کپی‌رایت را به رسمیت نمی‌شناسیم، حاصلش این نابسامانی است

ابوالحسن داودی، کارگردان، فیلم‌نامه‌نویس و تهیه‌کننده سینمای ایران، در روزهایی که تب‌وتاب اکران آنلاین فیلم‌های سینمایی داغ بود، درباره قاچاق فیلم‌های روز سینمای ایران به «شرق» گفت: «متأسفانه این مشکلی است که برای امروز و دیروز نیست. این داستان چند دهه است که همچنان ادامه دارد و اصلش مربوط می‌شود به اینکه ما از روابط و ارتباطات فرهنگی بین‌الملل و از قوانین و قواعدش جدا افتاده‌ایم. وقتی قانون کپی‌رایت را به رسمیت نمی‌شناسیم، حاصلش می‌شود این نابسامانی که بر اثر تمام اتفاقات در این چند دهه ادامه داشته است. این مسئله برای کل عرصه فرهنگ کشور به وجود آمده است. موضوع قاچاق فیلم‌های سینمایی هم بزرگ‌ترین پاشنه آشیل اکران آنلاین فیلم‌ها درشرایط کنونی است. متأسفانه امکان راحت و در دسترسی وجود ندارد که ما از طریق همین قانون بسیار مفید و مهمی که در دنیا وجود دارد، خارج از مرزهایمان بتوانیم به دنبال حقوق خودمان باشیم و به قول فردوسی این موضوع خودش داستانی است پر از آب چشم. در نهایت با همه این شرایط باز هم همچنان تأکید می‌کنم با همین امکاناتی که وجود دارد و شرایطی که هست، باید سعی کنیم اکران آنلاین در بهترین شکل گسترش پیدا کند و بتواند ارتباطش را با تماشاگران حفظ کرده و تماشاگران بالقوه‌اش را به تماشاگران بالفعل تبدیل کند». در دو سال گذشته که سینمای ایران با فرازونشیب‌های بسیاری روبه‌رو بوده است، بسیاری از صاحبان آثار به دلایلی ازجمله نبود مخاطب و بی‌رونقی گیشه حاضر به اکران آثارشان نبودند و به مرور صف فیلم‌های پشت خط اکران مانده حجیم‌تر شد. از طرفی برخی موضوعات ازجمله قاچاق پربحث‌ترین فیلم‌های روز سینمای ایران، بسیاری را شوکه کرد. انتشار نسخه غیرقانونی فیلم «برادران لیلا» به کارگردانی سعید روستایی ازجمله همین موارد بود؛ فیلمی که پس از حضور عواملش در نخستین نمایش جشنواره‌ای فیلم، درگیر حواشی بسیاری شد و همان زمان محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام کرد فیلم «برداران لیلا» در ایران مجوز اکران نداشت و به آنها اعلام شده بود که اگر بدون اخذ مجوز اکران به جشنواره کن بروند، طبیعتا مشمول مواد قانونی می‌شوند و این قضیه به تهیه‌کننده و کارگردان فیلم هم اعلام شده بود و چون فیلم را بدون مجوز اکران به کن بردند، شامل محرومیت‌های قانونی می‌شود. نسخه غیرقانونی «برادران لیلا» خیلی زود دست‌به‌دست شد و یکی از فیلم‌هایی که بسیاری شانس جذب تماشاگران آن را در سینما موفقیت‌آمیز توصیف می‌کردند، اکران نشد. «جنگ جهانی سوم» به کارگردانی هومن سیدی دیگر فیلم موفق سینمای اجتماعی نیز پس از حضور در هفتادونهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم ونیز و دریافت دو جایزه در بخش افق این جشنواره (بهترین فیلم برای هومن سیدی و بهترین بازیگر مرد برای محسن تنابنده) و پس از اکرانی کوتاه در سینماهای ایران، به دلیل معرفی فیلم به آکادمی اسکار قاچاق شد. این فیلم علی‌رغم عرضه غیرقانونی در فروردین سال جاری اکران شد. طبیعی است بسیاری که علاقه‌مند دیدن فیلم روی پرده سینما بودند، به دیدنش نشستند؛ اما واضح بود که نمی‌توان انتظار فروش چشمگیری از این فیلم در گیشه داشت. «تفریق» به کارگردانی مانی حقیقی، «بی‌رؤیا» به کارگردانی آرین وزیردفتری و «ارداتمند نازنین، بهاره، تینا» به کارگردانی عبدالرضا کاهانی نیز پیش از اکران در سینماهای ایران لو رفتند.

زنگ خطر برای امنیت اقتصاد سینمای ایران

در پی قاچاق غیرقانونی متوالی چند فیلم سینمایی به نمایش درنیامده، انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینما با ابراز تأسف از قاچاق فیلم‌هایی که به صورت غیرقانونی عرضه شده‌اند، اعلام کرد این موضوع زنگ خطری برای امنیت اقتصاد سینمای ایران است. انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینمای ایران در بیانیه خود نوشت: «از تمامی مسئولان سینمایی، قوه قضائیه، پلیس فتا، شورای صیانت از آثار سینمایی و... دعوت می‌کند تا هرچه سریع‌تر با تشکیل «ستاد بحران قاچاق فیلم»، ضمن مسدودکردن درگاه‌های قاچاق، از تداوم دزدی آثار سینمای ایران جلوگیری و با سارقان و عاملان به تاراج رفتن زندگی و سرمایه تهیه‌کنندگان برخورد لازم صورت گیرد. همچنین از سازمان سینمایی انتظار می‌رود برای جلوگیری از هدررفتن حقوق بیشتر صاحبان و مالکان آثار لورفته، شرایطی برای نمایش فوری این فیلم‌ها در چرخه اکران و اکران آنلاین پلتفرها ایجاد نمایند تا تماشاگران پیگیر سینمای ایران برای حمایت از هنرمندان آثار بتوانند به جای سودرسانی به قاچاقچیان با خریداری بلیت رسمی به تماشای قانونی فیلم‌ها بنشینند». بسیاری از اهالی سینما باور دارند فیلم‌هایی که به شیوه غیرقانونی عرضه شده‌اند، دقیقا فیلم‌های اجتماعی سینمای ما است و به نظر می‌رسد اراده‌ای یا گروهی برای اینکه این نوع سینما را آسیب‌پذیر کنند، در قاچاق فیلم‌ها سهیم هستند. این در حالی است که همین موضوع سازندگان آثار سینمایی را روز به روز محتاط‌تر و بی‌انگیزه‌تر می‌کند.

توان و انگیزه‌ای برای ساخت فیلم اجتماعی باقی نمی‌ماند

سعید سعدی، تهیه‌کننده سینمای ایران که این روزها با انتشار نسخه غیرقانونی فیلمش «بی‌رؤیا» روزهای خوبی را سپری نمی‌کند، به «شرق» گفت: «شرایط پیش‌آمده درباره انتشار نسخه قاچاق فیلم‌های روز سینمای ایران هر تهیه‌کننده‌ای را دلسرد می‌کند. ازبین‌رفتن سرمایه به این شکل، اتفاق ساده‌ای نیست. اینکه ناگهان متوجه می‌شوی فیلم از شبکه‌های ماهواره‌ای و کانال‌های تلگرامی سر درآورده اتفاق خوبی نیست». او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «به نظرم سیستم نظارتی وزارت ارشاد باید در این زمینه بیشتر تلاش کند. تا به امروز هیچ عکس‌العمل خاصی نسبت به این جریان ندیدیم و طبیعی است که اگر با همین فرمول و بی‌تفاوت عمل شود، شاهد ازبین‌رفتن سینمای اجتماعی خواهیم بود؛ چراکه در این مدت فقط فیلم‌های اجتماعی ما دچار چالش عرضه نسخه غیرقانونی شده‌اند و کمتر فیلم کمدی را سراغ دارم که در هر مرحله حتی نمایش در سینما قاچاق شده باشد.

بنابراین رسیدگی به این موضوع قطعا باید اولویت مدیران فرهنگی ما باشد. چیزی نیست که بتوان به راحتی از آن رد شد». تهیه‌کننده فیلم سینمایی «مغزهای کوچک زنگ‌زده» ادامه داد: «در صورت وجود قانون کپی‌رایت در کشور، با این شرایط روبه‌رو نبودیم و قطعا مسیرهای قانونی برای رسیدگی به این جرائم وجود داشت. شاهدیم که هر سال به تعداد قربانیان عرضه غیرقانونی فیلم در کشور اضافه می‌شود و قاچاق این سه فیلم در مدت کوتاه پشت سر هم نقطه پایان ماجرا نیست و باز هم شاهد اتفاقاتی از این دست خواهیم بود». او ادامه داد: «با شرایط به وجود آمده دیگر توان و انگیزه‌ای برای ساخت فیلم خصوصا فیلم‌های اجتماعی برایم باقی نمانده است. در حال حاضر «بی‌رؤیا» اکران آنلاین شده است. بعد از انتشار نسخه قاچاق، اکران آنلاین تنها گزینه برای افرادی بود که دوست داشتند فیلم را قانونی ببینند و رسیدن به سهم ناچیزی از فروش بود. بی‌تردید اگر فیلم قاچاق نمی‌شد، می‌توانست یکی از فیلم‌هایی باشد که در گیشه با استقبال زیادی روبه‌رو شود».

آشنایی‌زدایی از رابطه‌ای آشنا

رضا صائمی، منتقد: «تفریق» سخت‌ترین فیلم مانی حقیقی از حیث معنا و پیچیدگی روابط انسانی و عاطفی در آن است. فیلم را می‌توان نوعی سایکودرام دانست که دو سویه ذهنی و عینی شخصیت‌های قصه خود را در وضعیتی معمایی و بحرانی به تصویر می‌کشد و گویی در مرز واقعیت و خیال حرکت می‌کند. در این موقعیت بینامتنی با نوعی هم‌ذات‌پنداری دوگانه و زوج‌محور مواجه هستیم که طی آن نوعی استحاله رخ می‌دهد تا با کم‌شدن یک نفر از هر رابطه، رابطه جدیدی از جمع دو نفر باقی‌مانده شکل بگیرد. گویی با نوعی قاعده ریاضی در بازنمایی روابط عاطفی مواجه هستیم که از طریق جمع و تفریق‌شدن‌ها، تجربه‌ای را صورت‌بندی می‌کند. فهم این موقعیت چنان مبهم و رازآلوده است که قصه را در شمایل یک ساختار متعارف و کلاسیک نمی‌توان درک کرد. ساختاری که منجر به خلق یک تعلیق عمیق در کلیت درام شده و فرمی چندلایه و تودرتو می‌آفریند. چه‌بسا باید گفت ما با یک فیلم سوبژکتیو مواجه هستیم که در موقعیتی انتزاعی قابل درک است و بدون فهم از جهان ذهنی زوج‌های قصه نمی‌توان منطق این قصه را درک کرد. از این حیث شاید گزافه نباشد که بگوییم «تفریق» فرمالیستی‌ترین فیلم مانی حقیقی است که در آن به نوعی روان‌شناسی و فلسفه روابط عاطفی و قصه عشق مورد خوانشی متفاوت قرار می‌گیرد. خوانشی که غریب و بیگانه به نظر می‌رسد. به همین دلیل باید گفت فارغ از اینکه فیلم را دوست داشته باشیم یا نه، «تفریق» فیلم سرراست و آشکاری نیست، مبتنی بر زیبایی‌شناسی مدرن است و دلالت و معانی نهفته در درون‌مایه قصه آن، نیازمند ذهنی پیچیده است و اساسا فهم‌پذیری سخت و دشواری دارد. گویی با یک قصه موازی در هم تنیده‌شده مواجه هستیم که رمزگشایی از آن، مستلزم فهم جهان ذهنی مخدوش آدم‌هایی است که در قصه می‌بینیم. وقتی فرزانه (ترانه علیدوستی) مردی را در اتوبوس شهری می‌بیند که شباهت زیادی به شوهرش جلال (نوید محمدزاده) دارد، او را تا ساختمانی ناآشنا تعقیب می‌کند. در آنجا، او می‌بیند که ساکنان به او سلام می‌کنند که گویی او را می‌شناسند و از خیابان تماشا می‌کند که او وارد آپارتمانی می‌شود تا با زن دیگری ملاقات کند. فرزانه سه‌ماهه باردار است و به سختی در شغل خود به عنوان مربی رانندگی کار می‌کند. او متقاعد شده است که جلال را در یک رابطه عاشقانه گرفتارشده دیده است. وقتی آنها درباره آن بحث می‌کنند، او درباره حقایق خود قاطع است و به او یادآوری می‌کند که در آن زمان کیلومترها دورتر بوده است. فرزانه شروع به از هم پاشیدن می‌کند، اما قسم می‌خورد که او را دیده است و از آنجا که نمی‌تواند رها کند، پیش از کشف ناخوشایند مردی که در اتوبوس است، به کشیدن نخ‌ها و از بین رفتن رابطه‌اش با جلال ادامه می‌دهد. «تفریق» قصه زوجی است که زوجی مابازا دارند و قصه بر محور دوگانه توهم یا واقعیت، به رمزگشایی از این معمای پیچیده دست می‌زند. ظاهرا زوج‌ها با زوجی آشنا مواجه می‌شوند که شبیه به خودشان است اما به قول هگل امر آشنا لزوما امر شناخته‌شده نیست و همین منطق کافی است تا قصه به میانجی این آشنایی، دست به آشنایی‌زدایی بزند. به عبارت دیگر می‌توان گفت «تفریق» درباره آشنایی‌زدایی از آدم‌های آشناست که در پس آن قرار است به شناختی دوباره و دیگرگونه برسند. اینکه فیلم چقدر توانسته است در اجرای ایده خود موفق باشد مسئله دیگری است و به خوانش‌ها و دلالت‌های گوناگون مخاطب برمی‌گردد، اما در اینجا با موقعیت اگزوتیکی از روابط زناشویی مواجه هستیم که می‌توان آن را در فانتزی‌های ذهنی و انتزاعی زوج‌هایی که احساس می‌کنند در یک رابطه مخدوش و مبهم گرفتار شده‌اند درک کرد و به جهان ذهنی آنها راه یافت. از این منظر می‌توان منطق فیلم را منطقی نمادین دانست که در بستر یک رئالیسم فانتزی به بسط ایده خود دست می‌زند تا پیچیدگی این جهان ذهنی را در جهان عینی و زندگی روزمره بازنمایی کند. در این رابطه‌ها انگار آدم‌ها با رونوشت و بدل خود مواجه می‌شوند که شبیه آنهاست اما مثل آنها نیست. درواقع با یک بحران هویت مواجه هستیم که برساخته تقابل ذهن و عین است و انگار دیگری ایدئال خود را با تفریق دیگری موجود، به رؤیایی محقق‌شده تبدیل می‌کند تا با تجربه‌ای تازه، از مخمصه خودویرانگری‌اش رهایی یابد. به عبارت دیگر می‌توان گفت تفریق، حذف یار ناسازگار یا نامطلوب از طریق اضافه‌کردن نسخه تکامل‌یافته و مطلوب اوست. به این معنا که فرزانه از هویت خود خارج می‌شود و حالا درون هویت بیتا کنار محسن زندگی می‌کند و محسن هم گویی بیتا را در فرزانه می‌یابد و به آرامش می‌رسد؛ اگرچه معلوم نیست این رخداد، رؤیایی دیگر نباشد.

اخبار برگزیده

ونیز بدون ستاره‌ها شروع شد

مهر: هشتادمین دوره جشنواره فیلم ونیز شب گذشته کارش را شروع کرد. درحالی‌که قرار بود فیلم لوکا گوادانینو آغازگر این جشنواره باشد؛ اما اعتصاب هالیوودی‌ها موجب شد جای فیلمی با محوریت تنیس را درامی از جنگ جهانی دوم با عنوان «فرمانده» ساخته ادواردو دی آنجلیس بگیرد. پیش از شروع جشنواره این دمین شازل، رئیس هیئت داوران امسال بود که از اعتصاب نویسندگان و بازیگران هالیوودی حمایت کرد و تأکید کرد: هنر بیش از محتواست.

در این شرایط نبودن بازیگران در شب افتتاحیه ونیز به‌شدت حس می‌شد و شمار جمعیتی که بیرون سالن تئاتر سالا گرانده صف کشیده بودند، بسیار کم بود و درحالی‌که جین کمپیون، یکی از اعضای هیئت داوری برای دادن امضا و سلفی‌گرفتن به میان جمعیت رفت، فضا با زمانی که لیدی گاگا یا تیموتی شالامه در برابر مردم بودند، کاملا تفاوت داشت. در کنفرانس مطبوعاتی روز نخست، شازل و مارتین مک‌دونا، دیگر عضو هیئت داوران، از اعتصابات نویسندگان و بازیگران در هالیوود با پیراهنی با شعار «انجمن نویسندگان در اعتصاب» حمایت کردند. شازل گفت: امروز صدوبیست‌ویکمین روزی است که نویسندگان هالیوود اعتصاب کرده‌اند و چهل‌وهشتمین روزی است که بازیگران در اعتصاب هستند. فکر می‌کنم یک ایده اساسی وجود دارد که هر اثر هنری برای خودش ارزشی دارد. اینکه چگونه هنر ساخته می‌شود و چگونه می‌توان هنر را برای افرادی که آن را می‌سازند، پایدار کرد، در ۱۰ سال گذشته بسیار رنگ باخته است. کارگردان «لالالند» ادامه داد: مسائل زیادی درباره اعتصاب‌ها روی میز است؛ اما برای من این موضوع اصلی است. بحث درباره پرداخت برای بازنمایش‌ها به این ایده مربوط می‌شود که افراد برای هر اثر هنری دستمزد بگیرند. بدیهی است دوران سختی در هالیوود است؛ به‌ویژه برای نویسندگان، بازیگران و همچنین نیروهای پشت صحنه. همه تحت تأثیر این وضعیت هستند و من تنها تأکید می‌کنم که ما اینجا هستیم تا سینما را به‌عنوان هنر گرامی بداریم. در نتیجه اعتصاب‌ها ستارگان مطرحی مانند بردلی کوپر در این جشنواره حضور نخواهند داشت. آلبرتو باربرا، مدیر جشنواره ونیز هم تکرار کرد به دلیل اعتصاب، معدوی از بازیگران آمریکایی در لیدو حضور خواهند داشت و انتظار می‌رود آدام درایور برای تبلیغ «فراری»، کیلی اسپانیایی و یاکوب الوردی برای تبلیغ «پریسیلا» سوفیا کاپولا، کالب لندری جونز برای «داگمن» لوک بسون و جسیکا چستین برای فیلم «خاطره» ساخته کارگردان مکزیکی میشل فرانکو که در پایان جشنواره نمایش داده می‌شود، امسال به جشنواره بیایند. همه این بازیگران تأییدیه‌هایی از انجمن بازیگران گرفته‌اند تا بتوانند فیلم‌های مستقل خود را تبلیغ کنند. از برنامه‌های مهم مراسم افتتاحیه که بازیگر ایتالیایی کاترینا مورینو مجری آن بود، اهدای جایزه شیر طلایی یک عمر فعالیت هنری به لیلیانا کاوانی کارگردان مؤلف ایتالیایی بود. شارلوت رمپلینگ که بازیگر فراموش‌نشدنی فیلم پیشگامانه کاویانی در سال ۱۹۷۴ با عنوان «نگهبان شب» بود، این جایزه را به بانوی ۹۰ساله اهدا کرد و گفت: می‌توانم بگویم من و لیلیانا کاوانی با «نگهبان شب» تعریف شدیم. کاوانی هم یادآوری کرد اولین زنی است که در ۸۰ دوره جشنواره فیلم ونیز موفق به دریافت جایزه شیر طلایی یک عمر دستاورد شده است. او گفت: این منصفانه نیست و فیلم‌نامه‌نویسان و کارگردانان زنی هستند که به خوبی مردان کار می‌کنند. کاوانی که ۹۰ساله است، امسال آخرین فیلمش «نظم زمان» را در ونیز به نمایش می‌گذارد که مدیتیشنی درباره زمان است که با اقتباس از کتابی از فیزیک‌دان ایتالیایی کارلو روولی ساخته شده و خارج از بخش مسابقه نمایش داده می‌شود. چهره مهم دیگر روز افتتاحیه ونیز، فاوینو ایتالیایی بود که در فیلم «فرمانده» در نقش فرمانده قهرمان نیروی دریایی بازی می‌کند. دی آنجلیس کارگردان فیلم که به‌تازگی سریالی اقتباسی از النا فرانته با عنوان «زندگی دروغگوی بزرگسالان» را ساخته، هم روی صحنه حاضر شد تا درباره دلایلش برای ساخت این فیلم و جایگاه این فرمانده در تاریخ ایتالیا بگوید که به‌عنوان الگوی رفتار گارد ساحلی ایتالیا در نجات مهاجران و پناه‌جویان در خاطره‌ها مانده است. جشنواره فیلم ونیز تا ۹ سپتامبر (۱۸ شهریور) ادامه دارد.

اعلام روزهای تعطیلی سینماها در اربعین

روزهای تعطیلی سینماها هم‌زمان با فرارسیدن اربعین حسینی اعلام شد. محمدرضا صابری، سخنگوی انجمن سینماداران، درباره تعطیلی سینماها به ایسنا گفت: فعالیت سالن‌های سینمایی از ساعت ۱۸ روز سه‌شنبه، ۱۴ شهریور متوقف می‌شود و سینماها روز چهارشنبه ۱۵ شهریور نیز تعطیل خواهند بود. به گفته او، سینماها از صبح روز پنجشنبه ۱۶ شهریور دایر می‌شوند. درحال‌حاضر فیلم‌های «بی‌مادر»، «شهر هرت»، «نارگیل ۲»، «بعد از رفتن»، «ستاره بازی»، «آخرین تولد»، «دست‌انداز»، «ستون ۱۴»، «فسیل»، «کت چرمی»، «عروسی مردم»، «شهرک»، «میان صخره‌ها»، «پرونده باز است»، «تصور»، «مصلحت» و «نگهبان شب» روی پرده هستند.